

ze spoluvlastníků mohl uplatnit nárok na osvobození plochy 250 ha od placení tohoto příspěvku, když dle zásady v § 2 zák. vyslovené je pozemkový majetek náležející vlastnický týmž spoluvlastníkům úplně na roveň postaven majetek patřícímu osobě jediné.

Ve shodě s tím stanoví také nařízení z 29. prosince 1921 č. 496 Sb. v § 5, odst. 4., že při spoluvlastnictví podléhá celková půda nalézající se ve spoluvlastnictví příspěvku, a že část 250 ha od příspěvku osvobozená odečítá se p o u z e j e d n o u.

Že by nějakým výrokem žal. úřadu bylo již vysloveno, že se st-lům ve smyslu § 11 zák. ze záboru propouští 500 ha a že by tedy tato výměra nebyla více státem zabráná, toho stížnost netvrdí, naopak se vývody svými domáhá teprve takového výroku u nss-u.

Pokud však stpů neučiní rozhodnutí dle § 11 zák., je celý velký pozemkový majetek státem zabrán a je z něho, pokud nebyl převzat, s výhradou osvobozených 250 ha, příspěvek hektarový platiti. . . .

Č. 2629.

P o z e m k o v á r e f o r m a: I. Ke stížnosti na nss proti oznámení stát. pozemkového úřadu o zamýšleném převzetí zabraného majetku pozemkového, stíženého fideikomisární substitucí jest legitimován pouze vlastník, nikoli též substituční čekatelé ani opatrovník substituční. — II. Při fideikomisární substituci jest majetek patřící k substituční podstatě sčítati s ostatním jměním jejího vlastníka, které fideikomisární substitucí stíženo není, v jediný majetkový soubor podle § 2 zák. záborového.

(Nález ze dne 11. září 1923 č. 14907.)

Prejudikatura: Boh. 1311, 1757 a 2066 adm.

Č. 2630.

Policejní řízení trestní (Slovensko): Není vadou řízení, neprovedl-li úřad obviněným nabízené důkazy, které pro posouzení činu za vinu kladeného jsou nerozhodné.

Předpisy o potravinách (Slovensko): Falšování mléka.

(Nález ze dne 11. září 1923 č. 15.045.)

Prejudikatura: Boh. 2162 adm.

Věc: Josef S. v Bratislavě proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran přestupku předpisů o potravinách.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — —

Jest ovšem pravda, že podle všeobecně platných zásad řízení trestního má úřad vyšetřiti jak veškerý okolnosti obviněného usvědčující, tak i okolnosti ve prospěch obviněného svědčící, okolnosti svědčící pro jeho vinu i proti ní uvážiti, je oceniti a pak rozhodnouti (viz také § 147 uh. pol. trestního řádu). Takové ocenění může se ovšem přirozeně